

enten det var i fusioner eller ved forpligtende netværk. Men det afgørende for os har hele tiden været indholdet. Uddannelser skal finde sammen om et formål, nemlig at forbedre kvaliteten både fagfagligt og tværfagligt.

En måde at opkvalificere lærerkræfterne er at inddrage dem i efter- og videreuddannelserne. Målet er, at de uddannelsessteder, vi har i dag, bliver endnu bedre, kunsten er at sikre både kvalitet og den geografiske spredning.

Netop de professionsrettede videregående uddannelser har arvtagere overalt i landet, herunder også arvtagere af efteruddannelsen. Det har været uforståeligt for Venstre, at regeringen lægger så meget vægt på, at samarbejdet om den nødvendige kvalitet på institutionerne skulle ende med en fusion.

Hvorfor kan man ikke nøjes med at diskutere, hvad det er for mål, uddannelsesstederne kan nå? Svaret er, at regeringen har lagt sig fast på, at der skal være færre institutioner i dette land. Alle andre samarbejds måder giver ikke færre institutioner, og det er det, der er regeringens mål, hvis man skræller alle skåltaler ved højtidelige lejligheder væk.

I Venstre troede vi, at et flertal af Folketingets partier var tilhængere af, at det var op til institutionerne selv, hvornår de ønskede at fusionere, også deres grunduddannelser. Men denne enighed sprang Enhedslisten fra, til trods for at vi var enige om, at dette var det helt fundamentale, så fundamentalt, at vi lavede et betænkningssudkast sammen, der bebudede, at vi ville ændre loven efter et valg.

Enhedslisten løb hurtigt fra dette og fik en lille, undselig kattelem, måske skal man kalde det en killingelem, der måske giver ret til at fortryde en fusion i ganske særlige tilfælde. Og her står vi så. Man kan fusionere, og man kan fortryde.

Jeg forstår slet ikke, at regeringen lægger så meget vægt på det at springe ind og ud af et samarbejde. For os er et samarbejde forpligtende, fordi man selv bestemmer, hvor omfattende det skal være, om man vil gå så langt som til at nedlægge sig selv som institution.

Det, der afgørende skilte regeringen og oppositionen, var, om forpligtende netværk kan godkendes som CVU. Vi er overbeviste om, at denne ret vil give mulighed for langt smidigere form og langt flere udviklingsmuligheder. Nu risikerer vi at stå i den situation, at de enkelte institutioner tøver med at gå ind i et CVU, medmindre de ser fordelene i at få tilknyttet en

lærerhøjskoleafdeling. Landets seminarier vil derefter blive opdelt i kerne-CVU'er og enkeltstående seminarier.

I vores model vil alle være travlt optaget af at opbygge netværk, samtidig med at hver uddannelse udvikler netop deres styrkeområder for at levere kvalitetsundervisning og tiltrække studerende. Med vores model vil alle kunne komme i gang med et samarbejde uden at skulle frygte, at det hele om 5 år falder til jorden, fordi nogle af deltagerne ikke ønsker at fusionere.

Den del af regeringens lovforslag vil vi ændre efter valget, sådan at de, der ønsker en netværkskonstruktion ala den midlertidige model, vil kunne regne med at få dispensation til at fortsætte denne konstruktion efter 5 år, hvis de foretrækker dette frem for fusion. Der kommer ikke noget godt ud af at tvinge en struktur igennem fra oven. Alle er jo interesserede i at samarbejde, giv dem så også muligheden.

Den sidste lov, loven om Danmarks Pædagogiske Universitet, har Venstre altid været skeptisk over for. Vi har fra starten sagt, at hvis man vil skabe noget nyt og internationalt enestående på området, så skal man ikke bare lægge tre institutioner sammen og kalde det for et universitet.

Hvis Venstre skulle have bestemt, skulle man være startet med en analyse af målsætningen og behovet, og hvis man ikke havde de nødvendige ressourcer til at skabe et helt nyt universitet med internationalt førende forskere, så ville det være at foretrække at udbyde opgaverne til de universiteter, der allerede er gået i gang med opgaverne.

Et glimrende eksempel stiftede udvalget bekendtskab med under Folketingets høring, hvor vi blev præsenteret for ideerne bag naturvidenskabeligt fagdidaktik på Aarhus Universitet. Lad os først og fremmest få udviklet denne form for pædagogisk didaktisk forskning, for det har været et meget forsømt område i alt for mange år.

I Venstre har vi været meget optaget af at forhindre, at der sker forskelsbehandling til fordel for DPU. Øremærkningen af CVU-udviklingsmidlerne er nu blevet opgivet, og det er vi tilfredse med, men vi vil være meget på vagt, hvis CVU'erne og de enkelte institutioner ikke selv kan vælge partnere i universitetsverdenen.

Der ligger i dag en lang række uddannelser på universiteterne og venter på godkendelse, f.eks. IT, sprog og læring på IT-Vest, så vi vil